

A HÖLGNAP HÁTÁRA

// Hirotaka

Te mit tennél, ha egy napot folyton át kellene élned és ahhoz, hogy előlről kezd mindig meg kell halnod újra, és újra, és újra...

Sakurazaka Hiroshi light noveljének amerikai adaptációja A holnap határa május végétől tekinthető meg a hazai mozikban. A regényt 2004 decemberében adták ki és Abe Yoshitoshi illusztrálta, a cikk vége felé erről is szó lesz, de előbb a filmről, ami több kritika szerint is az idei év eddigi legjobb sci-fi-je.

Először

A Föld invázió alatt áll, az emberiséget egyre jobban kiszorítja területéről a Mimik nevű faj. William Cage (Tom Cruise) az Egyesült Védelmi Erők sajtóosztáje, úgymond szóvivője. Am a háborút irányító tábornok úgy dönt, hogy nem árt a szavak bajnokának a csataterén is bizonyítania. Természetesen főhősünk ebbe nem megy bele, ám egy kisebb huzavona után újoncként ébred egy bázison. Mindenféle hiszti, kifogás és egyéb próbálkozás ellenére Cage őrnagy bizony háborúba megy és pont az emberiség sorsát meghatározó döntő ütközetbe. Felölti rá a mobil páncélatot, amit persze semennyire nem tud kezelni és senki nem is mutatja meg neki. Amint part-ra szállnak, harcban szűz "kopasz" barátunk csetlik-botlik a golyózáporban, egy darabig túl is éli, ám egy idő után

annak rendje és módja szerint meghal. Vagy mégsem, újra felébred a támaszponton. Még nem említettem, hogy a helyszín London, és a partraszállásra Franciaországban kerül sor.

Ez az alapötlet, innen haladunk tovább, vagyis újra megismételjük ugyanazt a napot, de mindig más részét ismerjük meg a napnak, majd meg is változik egy része, később pedig az egész. A folytonos ördögi kör vagy időhurok eseményei nem unalmasak, nem is nagyon lehet elveszni az időben. Szerencsére az őrnagy halálai nem csöpögnek a műdrámában, inkább (megjegyeznek nagyon helyesen) poénra vették a figurát és az „oh ne már, megint meg kell halnom” vonalat erősítik. A cselekmény nem fullad bele a vég nélküli akcióba, inkább karakterközpontú és a cselekedeteiken van a hangsúly, ám mégsem tévesztik szem elől a nagy terv végcélját, az ellenség elpusztítását.

Akik vérüket adják

Tom Cruise hozza a tőle elvárt alakítást, így rá nincs is panasz, sőt végig megmarad ugyanannak a jellemnek, amit megfejl egy fokozatosan fejlődő harci tapasztalattal. Nem lesz fárasztó és túl nagy hős sem. Olyan

szokásos Cruise-os. A társa Rita Vratski (Emily Blunt) egy harcos amazon, a világ hőse, aki már több sikeres támadást vitt véghez az ellenséggel szemben. Mi több, ő lett a hadsereg reklámarca. Emily remek választás lett a szerepre, nem lepne meg, ha még több akciófilmben visszaköszönné. Ezen kívül még több szereplő díszíti a történetet, mint a Farell kiképzőtisztet alakító Bill Paxton. Megismerünk még egy J-raj nevű hallgató alakulatot, akikhez főhősünket beosztják, ezen kívül még egy tudós fazont emelnék ki, aki a Mimik faj nagy ismerője. Mindenki megfelelően hozza a karakterét, senkire nem lehet panasz.

„Élni, Halni, Újra”

A látványvilág fantasztikus, a harcok látványosak és pergősek, hiába éljük át ugyanazt a harcot egy vagy két alkalomnál többször sosem látjuk ugyanazt vagy ugyanúgy a jelenetet. A film 12-es karikát kapott és szerintem fél liter vérnél nincs is benne több és a látványos halálesetek is kimaradnak, bár megjegyzem egy párat azért benne hagyhattak volna. De gondolom kompromisszumot kellett kötni, hogy beférjenek a 12-es karikába. Egy szóval, aki véres halálosztást vár, az csalódní fog. A film végig izgalmas, egy percre sem hagy nyugodni és végre Tom Cruise-nak sem sikerült minden elsőre, a karaktere – akármit is csinált vagy csinálni fog – halandó marad és hibázik, sokat, ezért hal meg, és hogy elkerülje mindig jobbá kell válnia. Ezt a filmet nézni kell és szórakozni rajta, ennyi, se több se kevesebb. Bár a készítőök szöttek bele egy kis romantikát, szerencsére ebből csak a film

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

végén kapunk és ez bőven elég is. A történet alapszituációja maga az időutazás, ami bár egyszerű sikon van bemutatva (tehát nem egy *Steins;Gate*) mégis megállja a helyét a történetben. Nagyobb problémának lehet írni, hogy a Mimik fajt nem ismerjük meg semennyire, csak annyit tudunk, hogy jöttek és vannak és pusztítanak. Ez alól a manga sem kivétel, kicsivel többet az alapműből tudhatunk meg.

Regény, manga vs. film

A light novel eredeti címe *All You Need Is Kill*, amiből készült egy mangafeldolgozás is, utóbbi idén januártól májusig futott és 17 fejezet. Történetét tekintve ugyanaz, mint a könyv, csak kevésbé részletes. Ebben Rita a japán frontra megy megvédeni a területet, itt találkozik Keijivel, aki a japán sereg újonca. A light novel és manga felépítése eltér a filmétől, ezek első felében Keiji önálló döntései, érzelmei jobban a központban vannak. A manga történetét Takeuchi Ryouyusuke írta és a *Death Note*-ből ismert Obata Takeshi rajzolta. A hossza mindössze két kötet és egyelőre 6 fejezet olvasható magyarul. A light novel egyébként nálunk is kapható a könyvesboltokban, aminek címlapján sajnos a film szereplői vannak. Kár, hogy az eredeti illusztrációk, amiket Abe Yoshitoshi (*Lain, Texhnolyze*) készített, nem kerültek bele a hazai kiadásba.

Azonban a film kissé eltér az eredeti történetől. A továbbiakban **spoiler** is akad.

Először is maga a főszereplő a könyvben nem amerikai, hanem természetesen japán, név szerint Kiriya Keiji és a történet a jó öreg Japánban – pontosabban a Kotoiushi-szigeten – játszódik, nem Európában. Ehhez hozzájön, hogy Keiji sima újonc katona és köze sincs a sajtóhoz, nem mellesleg sokkal sötétebb figura. Két plusz karakter is van az eredetiben: Rita személyes szerelője Shasta Raylle és a konyhás lány Rachel Kisaragi. Ellenben

Mimik tudósunk és nagy táboronok sincs és a J-raj elnevezést se nagyon keressük. A páncélok is eltérőek, a filmben sokkal több látszik az emberből, míg a mangában semmi.

A mimik faj is másképp néz ki, ezeket itt a szöveg mellett képen meg is nézhetitek. A mangában a harcok sokkal durvábbra, erőszakosabbra vannak rajzolva, ami nem meglepő. Ezen kívül további kisebb változtatások akadnak még a filmben, főleg karakterek szempontjából, de ez semmit nem von le az élvezetből. Még egy fontosabb különbség van, a történet befejezése. Ez viszont már tényleg **spoiler**. A regényben és a mangában nincs omega, ami a film végkifejletét adja, egyszerűen egy olyan mimiket kell megölni, ami

elindította az egész folyamatot, ők az úgynevezett szerver és az antenna. A végső harc pedig Rita és Keiji között zajlik.

Vélemény

Egy igencsak szórakoztató - és ami a legfontosabb - egy jó adaptációt tisztelhetünk a *Holnap határa* című filmben. Bár amerikanizáltak rajta egy keveset, mégis megmarad az eredeti mű lényege. Teljesen elégedetten fogunk felállni a székben és a végének hála még jó ideig beszélhetünk, agyalhatunk róla.